

Нет перевода пока доступны на этом языке.

Ivo Tapner on mõistetud kohtus 2007. aastal süüdi oma lapse ema suhtes vägivalla tarvitamises. „/.../ Haaras oma endisel naisel O. T. kaelast kinni, lükkas teda seljaga vastu kappi, lõi jalaga vastu puusa ja rusikaga vastu nägu, millega tekitas talle füüsilist valu ja kehavigastusi,” seisab kohtulahendi kirjelduses. Karistuseks määrati mehele 3000 krooni trahvi. Praegu on prokuratuur esitanud mehele uue süüdistuse vägivalla kasutamises Olga Tapneri vastu, kokku on seotud kaks eri peksmise episoodi 2008. aastast. Olga on oma endise abikaasa vastu andnud politseisse viis avaldust, esimese siis, kui ta oli veel rase. Viimase episoodi kohta andis aga ka Ivo Tapner naise vastu avalduse, põhjuseks kriimustamine.

Ivo Tapner ütles Päevalehele, et ta ei pea oma tegevust vägivallaks, vaid enese kaitseks naise vastu, kes on mehe sõnul hoopis ise vägivaldne. Samuti ei meeldi talle see, et naine soovib koos lapsega minna elama Narva, kus asub naise töökoht, vaid tahab, et ta jääks Kohtla-Järvele vanemate juurde. Ise elab mees Jõhvis.

„Alguses ta ju ei maksnud mulle elatist. Ma sain koha Narva lasteaeda, tahtsin lapsega sinna elama minna,” kirjeldas Olga. Narva kohus mõistis küll mehelt, kes on firma juht, miinimumsummas elatise välja, aga mees kaebab selle edasi. Tartu ringkonnakohus mõistis selle siiski uuesti välja. Elatise võlga on mehel siiski üle 30 000 krooni.

Püüded on luhtunud

Paralleelselt kriminaalasjadega käib lahutatud paar kohut ka tsiviilasjas, mille eesmärk on lõpuks paika panna lapse hoolduse kord. Siiani on kõik püüded sotsiaaltöötajate osalusel last rahumeelselt jagada luhtunud. Mullu oktoobris võttis isa lapse emale ütle mata lasteaiaast lausa kolmeks nädalaks ja keeldus emaga suhtlemast. Isa kinnitas, et ta tõesti jättis lapse endale – kuna polnud kindel, millal jälle last näha saab. Kui naine lõpuks lapse kätte sai kaasnes sellega ka järjekordne vägivallajuhtum, mille asjus praegu ongi prokuratuur mehele juba süüdistuse esitanud. Seejärel pandi Narva sotsiaalabiametis ühiselt paika kohtumiste graafik, kuid lapse ema sõnul ei pidanud mees sellest kinni, võttes lapse endale pikemaks ajaks, kui kokku lepitud.

Kui mees aasta lõpus lähenemiskeelu sai ja naine Iirimaale õele külla sõitis, asus isa võitlusse oma õiguse eest lapsega kohtuda. Iirimaal alustatud kohtuasi lõpule ei jõudnudki, kevadel tuli naine Eestisse tagasi. Siis alustati Narva kohtus lapse jagamist, istungite ajaks pani kohus paika, et isa võtab lapse kaheks päevaks nädalas. Olga sõnul aga rikkus Ivo seda taas suve jooksul korduvalt, andes lihtsalt teada: „Me oleme Leedus!” Nüüd augustis aga viis Ivo lapse naiselega konsulteerimata Kiviõlisse ema juurde ja otsustas, et laps hakkab nüüd seal lasteaiaas käima ja temaga elama.

Olga sõnul ei aidanud tal last kätte saada ei politsei, lastekaitse ega kohtutäitur. Selgus, et kuna kohtumäärus oli valesti tehtud – polnud märgitud lapse elukohta –, ei olnudki neil õigust sekkuda. Nädal hiljem sai Olga lapse lõpuks ise toodud ja nüüd ei julge last enam lasteaeda viia, kuna kardab, et mees viib lapse minema.

Ivo sõnul aga ei pidanud ka ema kinni lapse üleandmise reeglitest, näiteks ei andnud last, kui too oli

eelmisel päeval haige olnud. Seepeale läks Ivo kohale politseinikega, nõudes oma õigust laps endale võtta – ja saigi lapse. Politsei ja sotsiaal- ja lastekaitsetöötajad ongi kogu saaga pidevad saatjad, või siis lõppevad lapse üleandmised politseis üksteise vastu avaldusi kirjutades.

„Jah, muidugi on see lapsele kahjulik,” tõdes Ivo Tapner vastuseks küsimusele, kuidas see kõik lapsele mõjub. Kuid lisas kohe: „Miks ta siis teeb niimoodi!” pidades silmas naise käitumist. Mees soovib nüüdses vaatuses juba, et laps jääks temaga elama. Olga aga soovib last endale ning lähenemiskeeldu nii endale kui ka laienevalt ka lapsele mehe vastu. Naise sõnul külastab ta lapsega nüüd psühholoogi, kuna laps on muutunud närviliseks ja haigestub tihti.

Lapsega võib suhelda

„Tuvastatud on, et lapse isa ei ole lapse suhtes vägivalda kasutanud. Seega ma leian, et ta võib lapsega suhelda,” ütles Ida-Viru maavalitsuse lastekaitse spetsialist Andres Julle. „Antud juhul ma ei näe, et lähisuhtevägivald oleks lapsele ohtlik,” kinnitas ta. Tema sõnul peavad lapsevanemad perelepitaja poole pöörduma ja omavahel siiski kokkuleppele jõudma.

Kohus ei pidanud sel aastal enam vajalikuks mehe lähenemiskeeldu pikendada. See takistaks isal lapsega kohtuda. Prokuröri abi Ave Arnim kinnitas, et uues kriminaalasjas kaalutakse uuesti lähenemiskeeldu vajalikkust.

Sotsiaalministeeriumi lastekaitse spetsialisti Anniki Tikerpuu arvates oleks lahenduse otsimiseks vaja teha asjas võrgustiku kohtumine: et kõik asjaga seotud spetsialistid ja osapooled koos igast küljest asja vaeksid. Tikerpuu sõnul on kohtud otsustanud ka lapse jagamise üldse edasi lükata ja vanemad ise psühholoogilisele nõustamisele saata. Enne kui nad ära pole leppinud, jääb hooldusõigus jagamata.

Spetsialistid: kannatajaks on laps

- „See on lapse vastu psühholoogiline vägivald, kui laps näeb pealt isa ja ema vahelist vägivalda iga kord, kui toimub tema üleandmine,” kinnitas psühholoog-perelepitaja Anneli Liivamägi. Tema sõnul vägivalla puhul perelepitus lahutatud paarile ei sobigi. „Lepitus eeldab ikkagi, et mõlemad osapooled soovivad kokku leppida. Siin on aga veel selline staadium, et nad pole valmis koostööks,” kahetses ta.

„Võideldakse oma õiguste eest, aga unustatakse ära lapse õigused. Omavaheline sõda tuleb ära lahendada. Senikaua, kui ei näidata soovi lapse arengule parimat pakkuda, tuleb lihtsalt otsustada emma-kumma vanema kasuks, nii et laps elab ühe vanemaga,” leidis Liivamägi. „Et lapsele oleks vähemalt mingi turvaline keskkond tagatud.”

- Liivamäe kogemuse järgi võtab leppimine paaridel mõnikord väga kaua aega.

•• „Lahutus nullib ära lapse turvalisuse nagoonii. Kui vanemad siis üldse kokkuleppele ei jõua, kistakse laps ka sõtta,“ kirjeldas pereterapeut Pille Murrik. „Hingeliselt ja vaimselt see kahjustab last, kui ta elus pole midagi prognoositavat,“ kirjeldas Murrik. „Kui vanemad süüdistavad teineteist, on laps ära lõigatud mõlemast vanemast. Olemasolemine lapse jaoks tähendab kokkuleppeid.”

<http://www.epl.ee/artikkel/478168>